

[C. E. Christiansen.]

eller om Kommunalvalg. Jeg hilser derfor denne Bestemmelse med overordentlig stor Tilfredshed.

Ligeledes bifalder jeg den Bestemmelse, som giver syge Adgang til at stemme ved Folkeafstemningen. Det vil maaske føre visse Vanskeligheder med sig, saadan som Forslaget er opbygget, men der findes vel næppe nogen bedre Maade; jeg kan i hvert Fald ikke give Anvisning paa en saadan. I øvrigt synes jeg, man burde give syge Adgang til at stemme ved alle Valg. Man gør det altsaa her ved Folkeafstemningen, og det hilser jeg med Tilfredshed.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at behandle Lovforslaget med Velvilje og, af Hensyn til den fremrykkede Tid, naturligvis saa hurtigt som vel muligt.

Elmqvist: Det foreliggende Lovforslag samler sig i det væsentlige om 3 Hovedspørgsmaal: Ændring af Stemmesedlen, nye Regler for Tildeling af Bogstavbetegnelse og de syges Adgang til at afgive Stemme.

Hvad den forandrede Affattelse af Stemmesedlen angaar, finder jeg ikke, der er Anledning til at ofre alt for mange Bemærkninger derpaa. De Indvendinger, der er fremsat mod den Form, som Stemmesedlerne hidtil har haft, tror jeg er meget, meget overdrevne, og jeg stiller mig tvivlende med Hensyn til, om det, at man nu vil give Vælgerne en bred Stemmeseddel i Stedet for den hidtidige, som man har sammenlignet med en Smørrebrødsseddel, vil betyde nogen Lettelse. Jeg tror heller ikke, at det høje Tings Medlemmer, naar de ser den nye Stemmeseddel, vil finde, at den er Udtryk for nogen større Forbedring. De fleste danske Vælgere er vel i øvrigt ogsaa fra Praksis godt kendt med den danske Smørrebrødsseddels Indretning og har gennem Brugen af den faaet Øvelse i at vende sig, om jeg saa maa sige, fra Rejerne og Laksen, der staar foroven, til de gode danske Mejeriprodukter, der staar forneden. Og de fleste Vælgere er fra denne Praksis med Smørrebrødssedlen ikke ukendt med, at de Retter, der tilbydes, bør man tage et Overblik over, vrage imellem for at finde det rigtige. Derimod har ingen af Vælgerne staaet over for en Aabenbaring som den nu foreslaaede Seddel, og om den vil virke mere beroligende paa de nervøse Vælgere end den for dansk Mentalitet ikke fremmede saakaldte „Smørrebrødsseddel“, stiller jeg mig derfor tvivlende over for. Men, som sagt,

det er ikke noget stort Spørgsmaal, og naar den højtærede Indenrigsminister nu mener at have fundet de vises Sten paa dette Omraade, har mit Parti intet at indvende imod det stillede Forslag, idet vi saa stoler paa, at vi, hvis Socialdemokratiet igen gaar tilbage ved næste Valg, maa blive forskaanet for, at Skylden bliver lagt paa den stakkels Stemmeseddel.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar: nye Regler for Tildeling af Bogstavbetegnelser, gaar det desværre ikke saa nemt med Enigheden. Det Standpunkt, som den højtærede Indenrigsminister har indtaget over for dette Spørgsmaal, har — jeg vil ikke bruge saa stærkt et Ord som smertet mig, men det har gjort mig ondt. Jeg synes, det havde været saare tiltalende, om den højtærede Indenrigsminister her havde stillet sig paa et Standpunkt, der havde fritaget ham for enhver Antydning af Mistanke om at ville indføre en Ordning, der kunde begunstige hans eget Parti. Det vilde den højtærede Minister efter min Mening have gjort, hvis han havde tiltraadt det Forslag, som i det andet høje Ting er stillet af mit Parti og Det konservative Folkeparti, gaaende ud paa, at der tildeles Partiernes Bogstavbetegnelse i alfabetisk Rækkefølge efter det paa Partiernes ved det nærmest foregaaende Valg faldne Stemmetal. Ministeren kunde efter min Mening saa meget lettere have gjort det, som dette Forslag i sig selv er i allerhøjeste Grad sagligt begrundet. Det er det System, Socialdemokratiet, saa vidt mig bekendt, har brugt ved Placeringen af sine Folketingskandidater, og det er et Princip, som ganske særlig ved Partiernes Placering paa Stemmesedlen maa siges at være rimeligt og retfærdigt. Det er naturligt, at Partiernes placeres efter deres Styrkeforhold, ja, jeg vil hævde, at det er den eneste naturlige Fremgangsmaade, medens der ikke er noget, der taler for Retfærdigheden i, at et Parti, fordi det tilfældigvis har sikret sig et bestemt Bogstav, uanset hvor lille og betydningsløst dette Parti maaske kunde blive gennem Tiderne, skal have Forret til at blive placeret paa en bestemt og særlig fordelagtig Plads paa Stemmesedlen.

Jeg vil ogsaa gerne pege paa den Konsekvens, som denne Ordning vil faa, hvis et Parti f. Eks. gaar helt ind. Lad os f. Eks. tænke os, at det radikale Parti helt ophører at eksistere, ikke bortfalder, men f. Eks. ved en Sammensmeltning med Venstre gaar op i et fælles Parti. Det er sket i Fortiden, at en saadan Sammenslutning af det skilte har kunnet iværksættes, og de, der gerne ser dette, har jo Lov til at ønske